

„TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS ERDÉLYBE”

HAT-KP-1-2024/1-000986

2025. június 10-15.

Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium, 7.a

ELŐKÉSZÍTŐ ÓRA (2025.06.04.):

Osztályfőnöki órán beszélgettünk a leendő kirándulásról, amely Erdélybe vezet minket. Mivel többen már jártak a tanulmányi kirándulás tervezett helyszínein, játékos formában a Barangoló digitális tartalomtárból választottunk számukra már ismerős helyeket. Ezek a diákok hozzáfűzték személyes élményeiket is, ezáltal felkeltve az érdeklődést az utazás iránt. Történelemből vett ismereteikkel egészítettük ki a személyes élményeket.

KIRÁNDULÁS:

1. nap

A pünkösti hosszú hétvége után kipihenten, de korán, reggel 6 órakor indultunk a debreceni Főnix Aréna parkolójából. Mindenki nagyon izgatott volt, voltak, akiknek ez volt az első nagyobb kirándulásuk a szüleik nélkül.

Hosszú utazásunk első nevezetes megállója a Királyhágó volt. Némi pihenőidő és fotózkodás után már folytattuk is utunkat Bánffyhunyard felé. Az út mentén épült cigánypalotákról és építetőikről, a Gábor-cigányokról hallottunk ismertetőt idegenvezetőnkől.

Az első program Bánffyhunyard református templomának megtekintése volt. A templom és a település történetének megismerése után (Jakab Mihály Gyula parókus lekipásztor mesélt a templomról) mi magunk is megcsodálhattuk a templom fakazettás boltozatára - néha különlegesen - megfestett állatokat. Korondon ismét volt egy kis pihenő, itt kiderült, hogy a közeli Farkaslakán lesz a szállásunk az elkövetkezendő napokban.

Tovább utaztunk tehát a busszal, majd a szállásra érkezve elfoglaltuk a szobáinkat. A szállásadó hölgy nagyon kedvesen és rugalmasan megengedte, hogy az előzetes létszámkialakításnak megfelelően foglaljunk 2-3-4 ágyas, saját tévével és fürdőszobával rendelkező szobákat. A panzióból gyönyörű kilátás nyílt a szemközti dombokra. Vacsora után a diákok az udvaron fociztak és röplabdáztak.

Éjjel 11 órakor a korai kelésnek és a hosszú utazásnak köszönhetően mindenki fáradtan hajtotta álomra a fejét.

2. nap

A reggeli elfogyasztása után újra buszra szálltunk és Korondot érintve a bőzödűfalui Emlékpark felé vettük az irányt. Ezt az egész települést elárasztották egy víztározó létrehozása miatt, az itt élők kényszerűen elhagyták házaikat. A település házainak kopjafákat állítottak emlékül a parkban, és a történetet -fotókkal is- megörökítő siratófal előtt Szőcs Lajos a kőrispataki Szalmakalap Múzeum alapítója mondott néhány szót az erdélyi magyarság és az itt élők nehéz sorsáról és a falu történetéről.

A megható megemlékezés után a busz Kőrispatakra vitt minket, a kőrispataki Szalmakalap Múzeumba. A múzeumban őrzik a világ legnagyobb, 2 és fél méteres átmérőjű szalmakalapját. Itt a szalmafeldolgozással ismerkedtünk meg, majd az abból készült kalapok fajtáival és a szalmakalap kinézetének négy jelentésével. Iskolánk ajándékba kapott szalmából készült kis ajándéktárgyakat is, és kipróbálhattuk a szalmából készült ceruza-angyalka fonását.

Ezek után meglátogattuk a malmot, ahol a bio-lift volt az egyik látványosság, amellyel a gabonákkal teli zsákokat juttatták fel az emeletre. Visszatérőben a buszhoz a csodakútból ittunk jéghideg vizet.

Ismét buszozás következett a székelyderzsi unitárius erődtemplomhoz, ami az UNESCO Világörökség része. A várfal bástyaiban szalonnát, füstölt sonkát tároltak a helyi lakosok és egyikben még a mai napig is tárolnak. Ezt csak a hét egy meghatározott napján nyitják ki és csak akkor lehet elvinni a saját termékeket. A templom falán már kissé viharvert freskón láthattuk a Szent László legenda ábrázolását is.

A látogatás után ismét buszba ültünk és vacsorára hazautaztunk Farkaslakára.

Vacsora után Korondra utaztunk, ahol folklór és táncház est volt a sófalvi népzene-szerekkel és korondi iskolai fúvósokkal. Az est végén a vállalkozó kedvű táncosok beállhattak a színpadra táncolni, távozáskor pedig mindenki farsangi fánkot kapott kóstolóba.

3. nap

Ezen a napon Farkaslakán kezdtük a népi mesterségek megismerését. A Kovács Kalács kürtöskalács-készítő házikójánál saját kürtöskalácsot készíthettek a diákok. Aki nem szeretett volna maga készíteni, az ajándékba kapott egy friss, meleg kalácsot.

Nem messze a kürtöskalács készítő házikótól áll Tamási Áron sírja, amelyhez elgyalogoltunk és megkoszorúztunk, majd ellátogattunk a szülőházához is. Hadnagy Júlia népművelő előadásában meghallgattuk az életútját és bejártuk az emlékháznak berendezett ház szobáit.

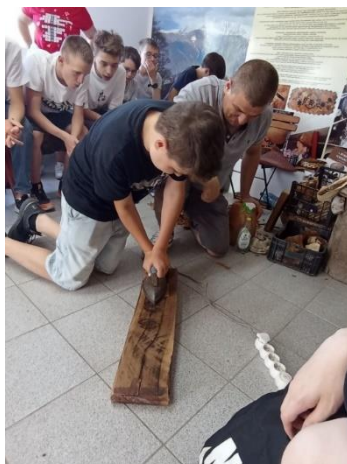
Útban Korond felé a busz Kalondatető felé fordult és a busz ablakaiból megtekinthettük a faszénégetők munkáját, megnéztünk egy éppen égő boksát.

Korondra érve Tófalvai Kálmán sófeldolgozó üzemének látogatásával kezdtünk. Megmutatták hogyan munkálják meg a sötömböket, majd mindenki kapott ajándékba egy kg parajdi sót. A feldolgozó előtti boltban különleges ízesítésű fűszersókat, fürdősókat lehetett vásárolni.

Ebédünk egy korondi, helyi szörp- és lekvárkészítő manufaktúra termékeiből állt: frissen sült házi kenyeret kaptunk, különböző ízesítésű sajtokkal, lekvárokkal. Megkóstoltuk Tófalvi Lajos Lekvár és szörpkészítő, Fábíán Csilla Tejfeldolgozó és sajtkészítő, Tófalvi Rozália Kényérsütő termékeit, amelyek nagy sikert arattak a gyerekek és kísérőik körében.

Osztályunk ezek után a taplász-műhelybe látogatott. A taplász, mint ősi mesterség az 1000m fölött élő, bükkfákon található taplógombából készíthető dísz tárgyak, használati tárgyak készítésével foglalkozik. Volt, aki kipróbálta a hűtőmágnés készítését, amelyet ajándékba haza is hozhatott.

Újabb mesterség megismerése következett: a szövőnő. A kicsi szobában felállított szövőszék körül ülve megtudtuk, hogy mit írtak ki régen a kapura, amikor a szálakat -nagy figyelemmel- fűzték a nyüstbe és a bordákba, és hány szálat kellett oda befűzniük.

A programokban gazdag nap után újra buszra szálltunk és vacsorára a panzióba értünk. Vacsora után a településen található műfüves és hagyományos focipályára és a mellette található kültéri konditeremhez mentünk, ahol a diákok lemozogták fölösleges energiájukat.

4. nap

Ezen a napon nagyon hosszú utazás állt előttünk: az 1000 éves határhoz igyekeztünk. Csíkszereda irányában az első úti cél a Csíkszentsimonban található Csíki Chips és Sörgyár lett volna, majd a csíksomlyói Mária Kegytemplom. A busz azonban gyorsabban haladt, így maradt egy kis idő a gyárlátogatás előtt, ami sorrendváltozást okozott: először a csíksomlyói Mária Kegytemplomot látogattuk meg. Pünkösöd után már nagyobb tömeg nélkül várhattuk ki sorunkat, hogy lássuk az 1525-ben készült Szűz Mária kegyszobrot.

A Csíki Chips és Sörgyár látogatása következett. Betekintést nyerhettünk a gyártás folyamatába és a látogatás végén mindenki kapott ajándékba egy csomag chipset.

Tovább haladva a Gyimeseken keresztül jutottunk el Gyimesbükkre, az 1000 éves határhoz. Útközben az idegenvezetőnkől meghallgathattuk a hely jelentőségét, történelmi szerepét. Megérkezve a helyszínre megtekintettük a 30. számú őrházat, s benne a vasúttörténeti kiállítást. Ez volt a Magyar Királyi Államvasút legkeletibb őrháza.

Ha már ilyen sokat utaztunk, engedélyt kértünk és kaptunk az út másik oldalán található Gyimesi Vesztegzár meglátogatására is. A vesztegzár azt jelenti, hogy mindenki, aki át akarta lépni a birodalom határait, kötelező módon karanténba kellett vonuljon, hogy kiderüljön róla, hogy egészséges-e. Erre szolgált ez az épület, amely mellé kápolnát is építettek. A domb tetejéről csodálatos kilátás nyílt azok számára, akik megmászták a meredek domboldalt. A diákok mindegyike vállalta e kihívást.

Visszatérve a szállásra, a vacsora után volt, aki újra ellátogatott a focipályákra, míg néhányan inkább a panzióban maradtak és kártyáztak, beszélgettek.

5. nap

Az előző naphoz hasonlóan ezen a napon is rendkívül hosszú utazás következett, de nagyon szép természeti értékeket láttunk. A Szovátán található Medve-tó volt az első állomás. Útközben áthaladtunk Parajdon, amelyet ebben az évben rendkívüli ökológiai katasztrófa ért: a sóbánya, amely a helyi foglalkoztatottság és idegenforgalom jelentős oszlopa volt, a nagy esőzések okozta áradás miatt beomlott és a jövőbeli kilátások sem biztatóak.

Menet közben idegenvezetőnkől meghallgatunk egy mondát a Medve-tó keletkezésének legendájáról. A tó heliotermikus, medve alakja van, legmélyebb pontja 19 méter, s tízszer olyan sós, mint a tenger vize. A tavat körbejártuk, bár hallottunk olyan esetről, amikor ezt nem tudták megtenni a medve-veszély miatt.

Ezek után folytattuk utunkat a Gyilkos-tó és a Békás-szoros felé. Újabb legendák és mondák következtek a Gyilkos-tó létrejöttéről a hosszú utazás alatt. A tó mellett elhaladva a Békás-szoroshoz értünk, ami egy csodálatos természeti képződmény, nem hiába választották Erdély hét csodája közül az egyiknek. Nyomasztóan magas, függőleges sziklák vettek körbe, a busz alig fért át a Pokol-kapuján, mellettünk az 1156 méter magas Oltárkő, tetején a kereszttel, az alatta zubogva futó Békás-patak; mind-mind mesés látnivaló. Megint engedélyt kértünk és kaptunk, hogy sétálva tegyünk meg egy szakaszt visszafelé a Gyilkos-tó felé. Ezt buszból látni nem ugyanaz. A diákoknak nagyszerű élményként marad meg és erről a séta közben készült rengeteg fényképfelvétel is tanúskodik majd.

Végül a Gyilkos-tónál is megálltunk néhány percre és rácsodálkoztunk a természet hatalmas erejére, amellyel ezt a gyönyörű tavat létrehozta.

A hosszú utazás után jól esett a vacsora. Esti programként az 5 nap eseményeiről, nevezetességeiről szóló játékos csapat-kvízt játszottunk.

6. nap

Az utolsó napra már csak a hazautazás maradt. Visszafelé is megálltunk a Királyhágónál, búcsúzóul is megnéztük a csodálatos tájat, a látványt elraktároztuk emlékeink közé.

14.15-kor érkeztünk meg Debrecenbe, a Főnix Aréna parkolójába, ahol a szülők már izgatottan várták gyermekeiket.

Nagyszerű élményekkel teli kirándulás volt a hat nap, a sok utazást talán kicsit ellensúlyozta a beiktatott séta, a domb-mászás, amely természetközelibbé tette ennek a gyönyörű vidéknek nem csak a történelmi, hanem földrajzi megismerését is.

Csapatépítés és osztálykohézió szempontjából is remek alkalom volt, sajnáljuk, hogy egyetlen osztálytárs betegség miatt nem tudott részt venni a programon.

Végül, de nem utolsó sorban a programok felépítése, kiválasztása elősegítette a magyarságtudat erősítését, hozzájárultak a határon túli magyarok iránti érzékenyítéshez, a diákokban pedig mélyebb empátia és megértés alakult ki irántuk.

ÉRTÉKELŐ ÓRA (2025.06.17.):

Hazaérkezve a kirándulásról már csak egy közös óránk adódott a diákokkal a tanév végéig. Ezen az órán megbeszéltük a látottakat, élményeiket megosztották egymással, velem, javaslataikat, kritikáikat is megfogalmazták. Többen megjegyezték, hogy szüleikkel is beszélgettek otthon a határon túli magyarság helyzetéről.

Ismét a Barangoló digitális tartalomtárat használtuk, hiszen már egészen más szemmel nézték az élőben is látott helyszíneket, eseményeket.

Siteriné Nagy Judit
osztályfőnök

Vizi Nóra
kísérőtanár, az osztály nyelvtan tanára
Erdei János
kísérőtanár, az osztály matematika tanára